

Xavi Múrcia «in rock»

L'exmembre de Tralla uneix cançó i rock en el disc que estrena avui a La Planeta

● **XAVIER CASTILLÓN / Girona**
Vinculat a la cançó i la música tradicional pel seu treball amb grups com ara Tralla i La Cobleta de la Selva, el músic gironí Xavi Múrcia sap

que el seu debut en solitari, *Electrocançó*, pot sorprendre pel seu so proper al rock dels anys setanta. Amb un grup de «bons amics i grans músics», Múrcia ha volgut allunyar-se del seu

treball anterior i recuperar la música de la seva joventut. Avui presenta a La Planeta (22 h, 10 euros) un disc en què la base és la de sempre –la cançó– però l'embolcall és diferent.

Després d'haver col·laborat en el primer disc en solitari de la seva companya, Mirna Vilasís, amb la qual va compartir projectes ja extints com ara Tralla i La Cobleta de la Selva –mantenen Samfaina de Colors, per portar la poesia al públic infantil–, ara a Xavi Múrcia li tocava debutar pel seu compte. «Tenia ganes d'explotar, de fer servir un nou llenguatge que em permetés anar una mica més enllà. Volia fer una cosa més personal, un tipus de música que sé que no podria fer amb la Mirna. Vaig estar dubtant entre les meves dues grans passions, el flamenc i el rock, i al final vaig triar aquesta última opció. Jo vaig començar amb això: als 18 anys, m'agradava molt el rock dels setanta.»

Han gravat el disc i també el toquen en directe Lluís Figueras (guitarra elèctrica), Albert Vila (baix i contrabaix) i Xarli Oliver (bateria), més el tècnic de so Kei Macias. Gravat als estudis 44.1 d'Aiguaviva, el disc ha estat produït per Marcel Casellas. Tant la lletra com la música de totes les cançons del disc són de Xavi Múrcia, excepte les lletres

Xavi Múrcia, tal com apareix en la portada d'*Electrocançó*. / NÚRIA ROIG

de *Sempre fos com ara*, un tema amb text de Xevi Planas que ja havien gravat amb Tralla, i *Excés de primavera*, que adapta un poema de Palau i Fabre. «És un autor que llegeixo sempre. I vaig triar aquest poema perquè va ser el que em va apuntar un nou horitzó i em va animar a fer el trencament.» Un trencament que, per Múrcia, és relatiu: «La base sempre és la cançó. Per exemple, la cançó francesa ha fet molts apropaments al rock amb tota normalitat. Per mi, *Electrocançó* és una proposta molt honesta.»